

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8T/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125010314
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125010314.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci obžalovaného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom C. XXX/X, E., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 20.11.2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D.,
trvale bytom C. XXX/X, E.,

sa uznáva za vinného, že

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči svojim deťom F. B., nar. XXXX, a C. B., nar. XXXX, ktorej rozsah bol stanovený aj rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 39P/8/2023-26 zo dňa 13.03.2023, právoplatným dňa 15.05.2023, na sumu 150,- Eur mesačne na každé maloleté dieťa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky G. H., trvale bytom C. H. A., túto povinnosť si pravidelne a v celom rozsahu neplnil v mieste trvalého bydliska ani na inom mieste od mája 2023 až najmenej do novembra 2025 (vrátane), pričom počas sledovaného obdobia nebol evidovaný u žiadneho zamestnávateľa, na živnostenskom úrade a ani ako nezamestnaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, a aj keď nemal dostatočný príjem, žiadnym preukázateľným spôsobom neprejavoval snahu riadne sa zamestnať na to, aby si zlepšil svoju finančnú situáciu a zabezpečil finančné prostriedky na úhradu výživného, čím mu vznikol dlh na výživnom na obe deti vo výške 6.761,55 Eur,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal obžalobu na obvineného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal byť obvineným spáchaný na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe. Počas prednesu obžaloby prokurátor modifikoval obžalobu čo do právnej kvalifikácie skutku tak, že skutok právne kvalifikoval ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy: výsluch obžalovaného A. B., výsluch poškodenej G. H., rozsudok Okresného súdu Trnava z 13.03.2023, sp. zn. 39P/8/2023 (č. l. 37-39), rodné listy (č. l. 40-41), potvrdenie o návšteve školy (č. l. 42-43), potvrdenie o platbe (č. l. 66), správy z ÚPSVaR, spolu s prílohami (č. l. 59, č. l. 84, č. l. 86-106), lustrácia v katastri nehnuteľností (č. l. 108), správa zo sociálnej poisťovne (č. l. 60, č. l. 107), výpis zo živnostenského registra (č. l. 57-58), centrálny register exekúcie a exekútor (č. l. 61-62, č. l. 78-79, č. l. 81-82), lustrácie na obžalovaného (č. l. 50-52, č. l. 53, č. l. 75-77), uznesenie Okresného súdu Malacky z 02.07.2024, sp. zn. 3T/43/2022 (č. l. 94), trestný rozkaz Okresného súdu Malacky z 31.08.2022, sp. zn. 3T/43/2022 (č. l. 95-96), výpis z UNI Credit bank z 18.11.2025, lustrácie k obžalovanému: lustrácia v registri obyvateľov (RO), lustrácia v centrálnej databáze súdov (CDB), lustrácia v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), a odpis z registra trestov (RT).

K výroku o vine.

Obžalovaný A. B. po poučení o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, o možnosti radiť sa s obhajcom pred vyhlásením podľa § 257 ods. 3 Trestného poriadku a o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku v rozsahu § 257 ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. Prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku uznesením vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, prijal, pretože súd nemal žiadne pochybnosti o naplnení všetkých zákonných znakov žalovanej trestnej činnosti, a to prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, vrátane znaku prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona. Výrok o vine preto vychádza z postupu podľa § 257 Trestného poriadku.

K výroku o treste.

Pri úvahe nad druhom a výmerou trestu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súd zároveň zohľadňoval zásady uvedené v § 33a Trestného zákona a § 34 Trestného zákona.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Obžalovaný A. B. má v odpise registra trestov jeden záznam, a to odsúdenie Okresného súdu Malacky z roku 2022, spis. značka 3T/43/2022, právoplatnosť dňa 23.11.2022, trestný čin sprenevera podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, trest: odňatie slobody podmiennečne na 1 rok so skúšobnou

dobou v trvaní 18 mesiacov do 23.05.2024; osvedčenie sa 02.07.2024; na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený,

Obžalovaný A. B. má v registri priestupkov celkovo 2 záznamy, a to z 15.04.2022, obsluha mobilného zariadenia pri vedení motorového vozidla, uložená pokuta 20 Eur, a z 23.11.2022, priestupok na úseku dopravy, uložené napomenutie.

Pri prečine zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody 1 (jeden) rok až 5 (päť) rokov.

Súd pri skúmaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona dospel k záveru, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že obžalovaný sa s k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval, a to vzhľadom na postoj obžalovaného prezentovaný na hlavnom pojednávaní a vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku; súd priťažujúcu okolnosť nezistil.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorý považuje za spravodlivý a naplňujúci účel trestu.

Súd v prospech obžalovaného zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, túto úprimne oľutoval, a že urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, s ktorým sú spojené právne následky ako jeho neodvolateľnosť, a proti výroku o vine je rozhodnutie nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Súd v neprospech obžalovaného zohľadnil dlhšiu dobu páchania trestnej činnosti viac ako 2 roky, ako aj skutočnosť, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v priebehu skúšobnej doby odsúdenia Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/43/2022, pričom ani toto odsúdenie a osobná skúsenosť obžalovaného s trestnoprávnou zodpovednosťou nevedla následne k tomu, aby sa už žiadnej trestnej činnosti nedopustil.

Súd všetky vyššie uvedené skutočnosti posúdil tak, že tieto odôvodňujú uloženie trestu odňatia slobody ako druhu trestu. Iný druh trestu by nenaplnil účel trestu, a to aj s poukazom na povahu trestnej činnosti – zanedbanie povinnej výživy. V prípade, ak má obžalovaný plniť vyživovaciu povinnosť a túto neplnil, uloženie peňažného trestu by ešte viac ohrozilo plnenie tejto povinnosti, keď by obžalovaný finančné prostriedky vynaložil na iný účel než na plnenie vyživovacej povinnosti. Súd za rovnako neúčelné považoval aj uloženie trestu povinnej práce, keď podľa názoru súdu ide o trest príliš mierny vzhľadom na povahu trestnej činnosti a trestnú minulosť obžalovaného, pričom z výsluchu obžalovaného vyplýva, že tento má záujem vykonávať pracovnú činnosť, a preto uloženie trestu povinnej práce by podľa názoru súdu nepôsobilo dostatočne výchovne na obžalovaného – súd by obžalovaného nútil k niečomu, o čom obžalovaný tvrdí, že sám chce.

Súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody ako nepodmienečný, teda súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne neodložil, a to s poukazom na § 49 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého „Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.“ V tejto súvislosti súd uvádza, že obžalovaný páchal trestnú činnosť v období od mája 2023 až najmenej do novembra 2025 (vrátane), pričom v období od 23.11.2022 do 23.05.2024 obžalovanému plynula skúšobná doba odsúdenia Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/43/2022, teda odsúdený sa trestnej činnosti dopustil aj počas plynutia skúšobnej doby (od mája 2023 do mája 2024). V takomto prípade podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody je zo zákona vylúčený; na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že sa obžalovaný v trestnej veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/43/2022 osvedčil, pretože samotné osvedčenie nepopiera tú skutočnosť, že k trestnej činnosti došlo počas plynutia skúšobnej doby.

Súd však obžalovanému trest odňatia slobody mimoriadne znižoval pod dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu v súlade s § 39 ods. 5 Trestného zákona, a to vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, pričom uplatnenie tohto postupu je podľa názoru súdu dôvodné aj vzhľadom

na postoj obžalovaného k trestnej činnosti, že sa k nej priznal, vzhľadom na skutočnosť, že ide o menej závažnú trestnú činnosť, a napokon aj vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný má v odpise registra trestov doposiaľ len jeden záznam, pri ktorom sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, preto súd posúdením všetkých uvedených skutočností dospel k záveru, že v prípade obžalovaného nejde o kriminálnu osobu, a nakoľko má na obžalovaného pôsobiť výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody prvýkrát, tak aj trest odňatia slobody mimoriadne znížený z 12 mesiacov na 8 mesiacov naplní účel trestu.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Záverom súd poučuje obžalovaného o účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého „Trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.